

7. Stănescu, S. M. (ed.), *Profit for People – Start-Up Report for the Project “The Model of the Social Economy in Romania”*, [in Romanian] United Nations Development Program Romania, 2012.

8. MLFSP [Ministry of Labour, Family and Social Protection], *Research Report on the Social Economy in Romania from a compared European Compared perspective*, Bucharest, 2010, available online at www.mmuncii.ro.

Filip Alexandrescu

SIMONA MARIA STĂNESCU, DIANA MARIA NEGUȚ,
De la idee la profit: cum să înființezi o întreprindere
de economie socială în România?²
București, Editura Expert, 2012

Cei tentați să considere prezentul manual de intervenție ca un instrument facil, de propagandă a economiei sociale, nu vor fi dezamăgiți. De departe manualul și autorii săi își propun să dezvolte acest concept în rândul maselor largi ale populației, pornind de la noțiuni noi precum „*economia socială*” și „*întreprinderea de economie socială*”. Dacă ne-am propune să chestionăm populația cu privire la cele două noțiuni am constata cu surprindere că un procent redus ar reuși să identifice noțiunea de „întreprindere de ES” cu o casă de ajutor reciproc, o societate cooperativă, o asociație sau o fundație. Din acest motiv, volumul de față are meritul de a lămurii o noțiune relativ nouă în spațiul juridic „*întreprinderea de economie socială*”. Subiectul referitor la *economia socială* a câștigat, începând cu anul 1980, tot mai mult teren, rolul economiei sociale în spațiul european fiind tot mai important în integrarea indivizilor pe piața muncii.

Cui se adresează lucrarea? Având în vedere caracterul său practic, manualul este un bun instrument pentru juriști, economiști, dar și simpli întreprinzători care își doresc să dezvolte activități în domeniul economiei sociale.

Volumul este structurat pe trei coordonate care reprezintă, în același timp, și cele trei capitole ale lucrării. O primă coordonată urmărește „*Cadrul actual al economiei sociale la nivel european și național*”. Autorii reușesc să descrie temeiul juridic european și cel național în materia întreprinderilor de economie socială, identificând cu regret faptul că în România nu există o legislație-cadru în materia economiei sociale și a întreprinderilor de economie socială, dar legislația specială (în materia asistenței sociale, în materia entităților de economie socială, în special a asociațiilor și fundațiilor) abordează tangențial și această problematică. În cadrul acestui capitol autoarele reușesc să surprindă, în mod schematic, care sunt principalele întreprinderi de ES care funcționează în Europa și, comparativ, să identifice forme similare în România (asociații, fundații, case de ajutor reciproc ale salariaților, case de ajutor reciproc ale pensionarilor, cooperative de credit, societăți cooperative).

O a doua coordonată urmărește „*Modalitatea de înființare a unei întreprinderi de economie socială*”. Autoarele „urmăresc” procesul de înființare a societăților de credit de grad I, a cooperativei de credit, a unei asociații, fundații, a Caselor de Ajutor Reciproc ale Salariaților și a Caselor de Ajutor Reciproc a Pensionarilor. În acest sens, este prezentat temeiul legal de înființare, obiectul de activitate, organele de conducere, evidențele fiscale și facilitățile acestor Întreprinderi de Economie Socială. Principala „problemă” a acestui capitol, problemă semnalată și de autoarele manualului, este faptul că legislația română este în continuă schimbare și informațiile cuprinse în acest manual pot deveni, cu timpul, inactuale.

² Varianta electronică a volumului este disponibil online la adresa www.iccv.ro.

Ultima coordonată a lucrării „Analiză comparativă cu privire la modul de înființare a întreprinderilor de economie socială din România” are în vedere semnalarea aspectelor comune din punctul de vedere al documentelor necesare în procedura de înființare, a obiectului de activitate, al patrimoniului, al organelor de conducere și competențele acestora, dar și semnalarea principalelor deosebiri între aceste forme de organizare juridică.

Aspectul practic al lucrării este dovedit și de anexele manualului de intervenție, care cuprind formulare de înființare a unor întreprinderi de economie socială, cereri, programe naționale în domeniul economiei sociale.

În esență, lucrarea poate fi socotită ca răspunsul a două nevoi principale: este un ghid folositor pentru cei ce se doresc a fi activi în domeniul economiei sociale, dar și o lucrare bine documentată, ce cuprinde informații teoretice din spațiul european și cel autohton într-un domeniu relativ nou cercetat în România, cel al economiei sociale.

Adrian Boantă